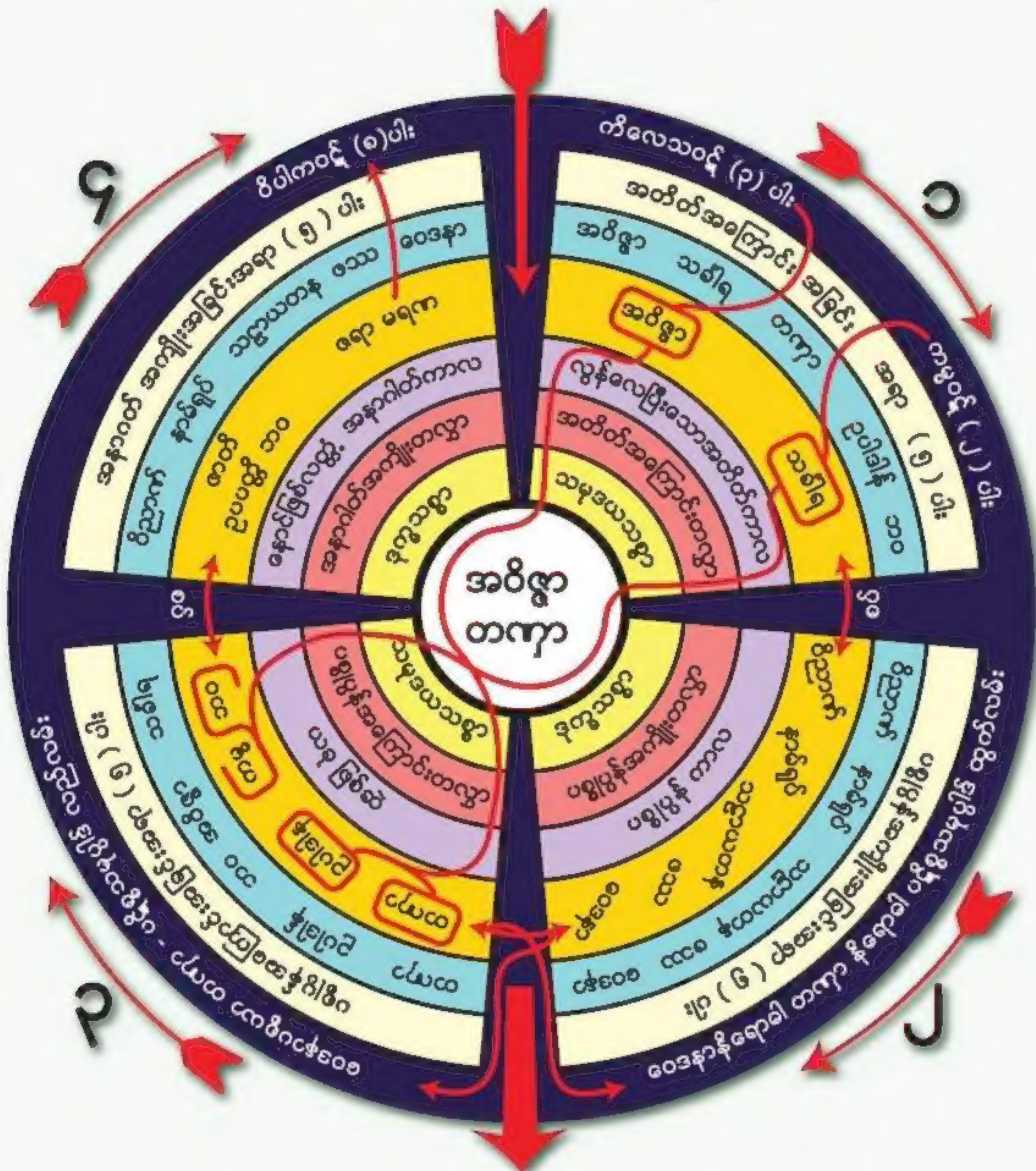

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်

ဒေသနာတော် စက်ဝိုင်း

"ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" ကို ရှင်းမပြုခင် မှာ "ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" စက်ဝိုင်း မှာ ရေးထားတာတွေ ကိုဦးစွာ ရှင်းပြပါမယ်။

မူလနှစ်ဖြာ

စက်ဝိုင်း ရဲ့အလယ်တည့်တည့်

မှာရှိတာကတော့...

"မူလနှစ်ဖြာ"လို့ပြောကြတဲ့

"အဝိဇ္ဇာ နဲ့ တဏှာ"

ဆိုတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစနှစ်ခု၊

သံသရာ ရေသောက်မြစ် နှစ်ခု၊

ခန္ဓာကိုဖြစ်စေတဲ့ ...လက်သည်

တရားခံ အကြောင်းရင်း နှစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

သစ္စာနှစ်ခု

(၁) သမုဒယသစ္စာ

(၂) ဒုက္ခသစ္စာ

လေးနေရာခွဲပြီး ရေးထား

သော်လည်း၊ သစ္စာချင်းတူရာ

ပေါင်းလိုက်ရင်

သမုဒယသစ္စာ နှင့် ဒုက္ခသစ္စာ

နှစ်ခုပဲ ရှိပါတယ်။

လေးခုအလွှာ

လေးခုအလွှာ

အတိတ်အကြောင်း တစ်လွှာ၊

ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး တစ်လွှာ၊

ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း တစ်လွှာ၊

အနာဂတ်အကျိုး တစ်လွှာ။

အကြောင်းအလွှာနှစ်ခု နှင့်

အကျိုးအလွှာနှစ်ခု။

အကွက်(၃)ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းတစ်လွှာကို

တချို့ နေရာမှာ အနာဂတ်အကြောင်း တစ်လွှာလို့ ရေးထားတာမျိုးလည်း

ရှိတတ်ပါတယ်။

အင်္ဂါ ဆယ်နှစ်ပါး

အဝိဇ္ဇာ ၊ သမ္ဘိရ

ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်

သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ

တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကမ္မဘဝ၊

ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ။

သုံးပါးအစပ်

(၁) အကွက်နှင့် (၂) အကွက်အစပ်
သင်္ခါရ နှင့် ဝိညာဏ် က တစ်စပ်၊

(၂) အကွက်နှင့် (၃) အကွက် အစပ်
ဝေဒနာ နှင့် တဏှာ က တစ်စပ်၊

(၃) အကွက် နှင့် (၄) အကွက်အစပ်
ကမ္မဘဝ နှင့် ဇာတိ ကတစ်စပ်၊

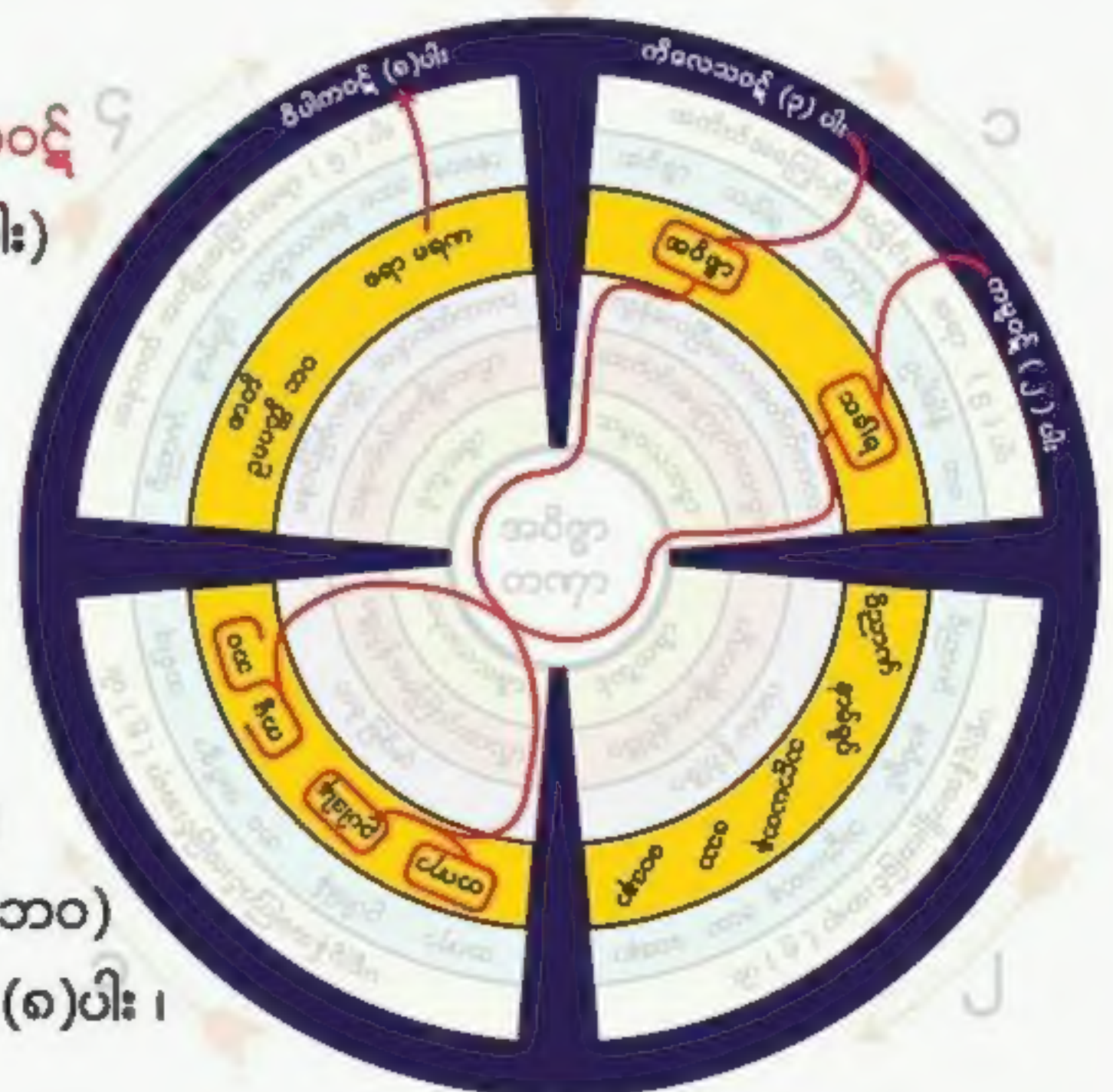

ဝဋ်သုံးပါး

ကိလေသဝဋ်
အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန် (သုံးပါး)

ကမ္မဝဋ်
သင်္ခါရ၊ ကမ္မဘဝ (၂) ပါး

ဝိပါကဝဋ်
ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဗ္ဗာဿတန၊
ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ဇာတိ (ဥပပတ္တိဘဝ)
ဇရာ - မရဏ (၈) ပါး ၊

ကာလသုံးဖြာ

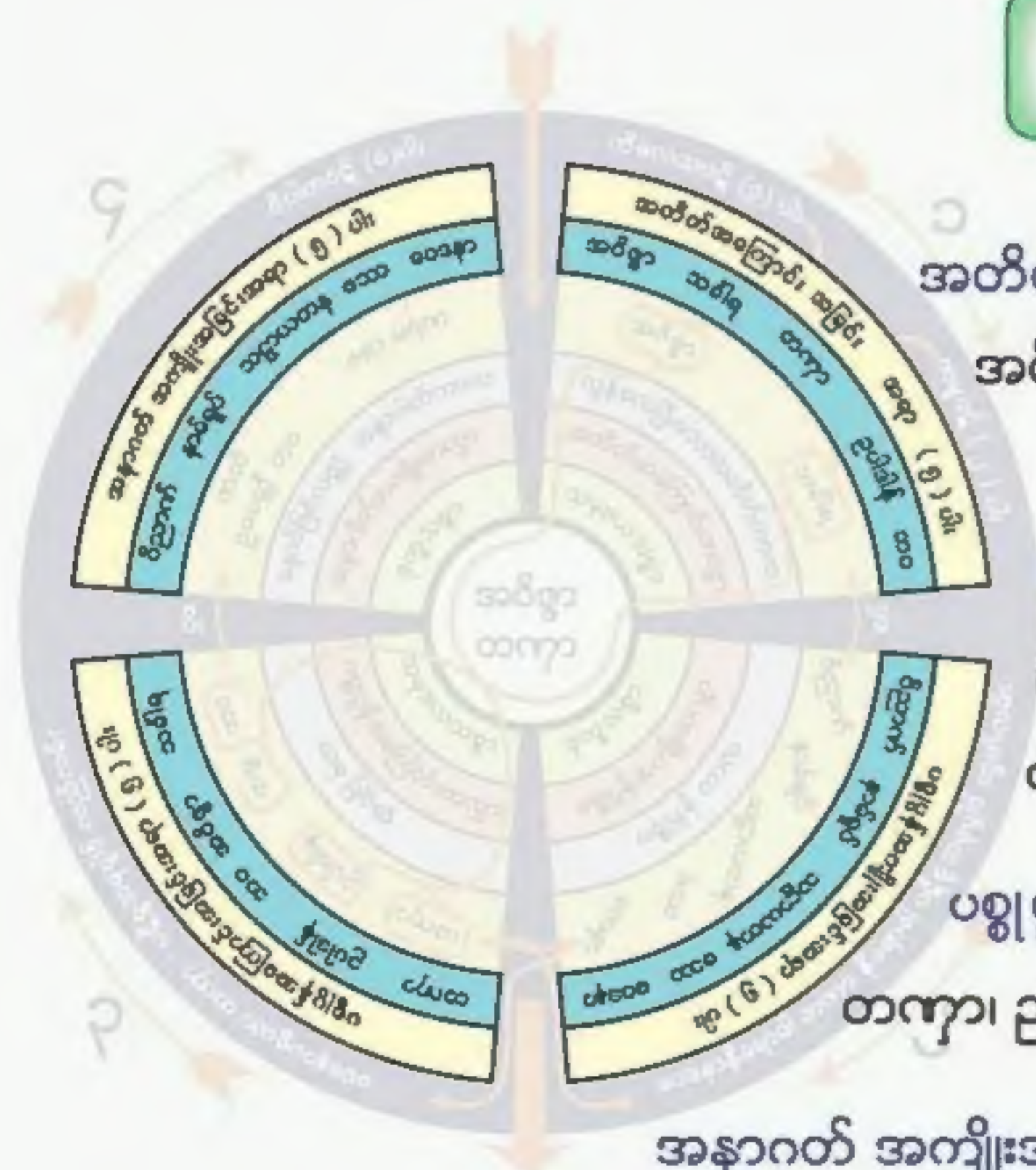

၁။ လွန်လေပြီးသော
အတိတ်ကာလ

၂။ ယခုဖြစ်ဆဲ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ

၃။ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော
အနာဂတ်ကာလ

ခြင်းရာနှစ်ဆယ်

အတိတ် အကြောင်းအခြင်းရာ (၅)ပါး
အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ

ပစ္စုပ္ပန် အကျိုးအခြင်းရာ (၅)ပါး
ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဗ္ဗာယတန၊
ဖဿ၊ ဝေဒနာ

ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း အခြင်းရာ (၅)ပါး
တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကမ္မဘဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ

အနာဂတ် အကျိုးအခြင်းရာ (၅)ပါး
ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဗ္ဗာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ

"ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" ဒေသနာတော် စက်ဝိုင်းကို နားလည်လွယ်အောင် အပိုင်းလိုက် ခွဲခြမ်းပြီး ကိုယ်တိုင်ပြန်လည် ကူးယူရေးဆွဲပြီးတော့ ကုသိုလ် ပြုလုပ် တာပါ။ ဆက်လက်ပြီးတော့..

စက်ဝိုင်းမှာ ဘာတွေရေးထားမှန်းမသိဘူး ဆိုတဲ့ ဓမ္မမိတ်တွေ တို့ သိချင်တဲ့ "ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" ရှင်းတမ်းကို တင်ပြရရင်..

"ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" ဆိုတာ ရှုပ်ပါတယ်။ ဘာလို့ ရှုပ်သလဲ လို့ ဆိုတော့ အများကြီးရေးထားလို့ ပါ။ အလွန်တစ်ရာမှလည်း ခက်ခဲတယ်၊ နက်နဲတယ်၊ တော်ရုံညဏ်နဲ့ နားလည်ဖို့ ဆိုတာ အတော်ခက်ပါတယ်။ နားလွယ်အောင်ဆိုပြီး ဆရာတော်ကြီးတွေက "ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" စက်ဝိုင်း နဲ့ ရှင်းပြ ဟောပြောပေမဲ့လည်း၊ ဉာဏ်အား မကောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ နားလည်သယောင်ယောင် ထင်ရ ပေမဲ့ လည်နေကြတာ တစ်ပုံကြီးပါပဲ။ လည်အောင်လည်း စက်ဝိုင်း လုပ်ထားမိ သလို ဖြစ်နေတာကိုး... လို့ သာ ပြောရမလို ဖြစ်နေပါတယ်။

အဲဒီလို ခက်ခဲနက်နဲ တဲ့ " ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် " ဒေသနာတော် ကို ရှင်းလင်းအောင် ဓမ္မဒါန ပြုတဲ့ ဒီစာစု အနေနဲ့ ၊ အခုလို ရှင်းလင်းရေးသား လို့ "ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆိုတဲ့တရား" က လွယ်သွားတာ တော့ မဟုတ်ပါဘူး ဆိုတာ ကို တော့ နားလည်ပေးပါ...။ အခုလို ရှင်းလင်းပြတဲ့ အပေါ် ကိုယ့် ဉာဏ်နဲ့ လိုက်မှီ တယ်လို့ သာ ယူဆပေးကြပါ။

အများအားဖြင့် သိထားကြတာက ...

"အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ ပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ ပစ္စယာ နာမရူပံ"

စသည်အားဖြင့် ..နောက်ဆုံးတော့.. "ဇရာ မရဏ" အထိ...သွားတာကိုး... ။

"ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" ကို အဲဒီကနေ စပြီး ရှင်းမယ်ဆိုရင်လည်း ရပါတယ်။

ဒါပေမဲ့.....

ဓမ္မမိတ်ဆွေ တို့ အတွက် နားလွယ်အောင် ရေးသားရမှာဆိုတော့.. "ဆရာတော် ဓမ္မဒူတ ဒေါက်တာ အရှင်ဆေကိန္ဒ" ပြန်လည်ဟောကြား ထားတဲ့ အတိုင်း "ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" ကို အလယ် လောက်က စပြီးရှင်းပြပါမယ်။

အလယ်လောက်ဆိုတော့..

မူလနှစ်ဖြာ လို့ ပြောကြတဲ့ " အဝိဇ္ဇာ နဲ့ တဏှာ " ပေါ့။

" အဝိဇ္ဇာ " ဆိုတာ မသိမှုပါ ။

မွေ့မိတ်ဆွေ တို့ သိထားတာက..." အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရ " ..

မသိတဲ့ "အဝိဇ္ဇာ" ကြောင့် မမြဲတဲ့ " သင်္ခါရ " ကို ပြုလုပ်တယ်။ ဒီလိုသိထားတာကိုး။
တစ်ကယ်တော့.. " အဝိဇ္ဇာ " ဆိုတာ မသိမှု။

" သိမှု " ကို လည်း အဝိဇ္ဇာ လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဘာတွေကို မသိတာလဲ ဆိုတော့.. အမှန်တရား တွေကို မသိပါဘူး။

ဘယ်အရာတွေကို သိလဲ ဆိုတော့ မသိသင့်တာတွေ ကို သိပါတယ်။

အကယ်၍ အကြောင်း နဲ့ အကျိုးကို သာ သိရင် မိမိယုံထားတာ မှန်တယ်လို့
ထင်ထားတာတွေ အကုန်ပျောက်ပါတယ်။

" အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ တဏှာ " ..

မသိတဲ့ "အဝိဇ္ဇာ" ကြောင့်.. တပ်မက်နှစ်သက်တဲ့ " တဏှာ " ဖြစ်ရတယ်။

" တဏှာ " ကြောင့်လည်း " အဝိဇ္ဇာ " ဖြစ်ရတာတွေ ရှိတယ် ဆိုတာ သဘောပေါက်
နားလည် ထား ရပါမယ်။

"ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" ဆိုတာက အကြောင်းအကျိုးကို သိစေချင်တာပါ။

"အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရ" ဆိုတာ...

" အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရ ဖြစ်တယ် " ဆိုတာ သိစေချင်တာ၊

ဒီတော့.. "သင်္ခါရ ပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ ပစ္စယာ နာမရူပံ" ၊

"သင်္ခါရ" ကြောင့် "ဝိညာဏ်" ဖြစ်၊ "ဝိညာဏ်" ကြောင့် "နာမ်ရုပ်".. ဖြစ်..။

ဒီလိုပါပဲ.... ဘာကြောင့်ဖြစ်..ဘာကြောင့်ဖြစ်..ဘာကြောင့်ဖြစ်ဆိုပြီး စသည်ဖြင့်

ဒီလို နဲ့ သွားလိုက်တော့... နောက်ဆုံးမှာ ..

"ဇာတိ" ကြောင့် "ဇရာ မရဏ" ...ဖြစ်.. ဆိုတာရောက်သွားရော...ဒါတွေပါပဲ။

အဲဒီ "ဇာတိ နဲ့ ဇရာ မရဏ" က....

" မွေးပြီးတာ နဲ့... ပြီးတော့... အိုပြီးသေ တာ " ပါ။

ဒီတော့ "မွေးရင် သေမယ်" ။ နောက်ဆုံး ..အဖြေက ဒါပါပဲ။
မသေချင်ရင် မမွေး နဲ့ ပေါ့။ မွေးလို့ သေတာပါ။ အလကားနေရင်း အိုပြီး သေတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ရုတ်တရက် မတော်တဆ ထိခိုက်မိ လို့၊ သူများသတ်တာမို့လို့ ဆိုပြီး
သေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မွေးလို့ သေတာပါ။ မမွေးရင် မသေပါဘူး။

အဲဒါကို မသိကြတာပါ။ သတိမထားမိကြတာပါ။
ကင်ဆာ ကြောင့်သေတယ်၊ ကားတိုက်လို့ သေတယ်၊ ရေနစ်လို့ သေတယ် ၊
သေတာကို ပုံစံအမျိုးမျိုး နဲ့ ညွှန်းနေကြပါတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်ပြီး အသက်ဆုံးရှုံး
ကြရတယ်လို့ ထင်နေကြပါတယ်။ အမှန်တရားကိုမသိကြဘူး။

မွေးလို့ သေတာကို မသိကြပါဘူး။
မွေးတဲ့ သတ္တဝါတိုင်း သေပါတယ်၊ သေတဲ့ သတ္တဝါတိုင်းကတော့
မွေးချင် မွေးမယ်၊ မမွေးချင် မမွေးဘူး။

ဘုရား ရဟန္တာ တို့ ကျတော့ သေတော့ သေတယ်၊ မမွေးတော့ဘူး။
ပြဿနာ က မွေး လို့ သေတယ် ဆိုတာကို မသိကြတာ။" မွေးပြီးမှ သေတယ်"
ဆိုတာ ကိုတော့ လူတိုင်းသိတယ်..နော်။ အဲဒါကြောင့်...

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဟောတာက...
" ဒါကြောင့်..ဒါဖြစ်တာ " ကို သိစေချင်တာ။
မွေးပြီးမှ သေတာ ကို သိစေချင်တာ မဟုတ်ဘူး။
သိစေချင်တာက.." မွေးလို့ ..သေတာ" ပါ။
ဒါဆိုရင် မွေ့မိတ်ဆွေတို့ သဘောပေါက်မယ်ထင်ပါတယ်။
ဒါကြောင့်... မသေချင်ရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ ဆိုတော့..
မမွေးအောင် လုပ်ပေါ့၊ မမွေးအောင်ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ။
ကဲဒီတော့..." အဝိဇ္ဇာ နဲ့ တဏှာ" က စရမယ်ဆိုရင်..

"အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ တဏှာ၊ တဏှာ ပစ္စယာ အဝိဇ္ဇာ"

" အဝိဇ္ဇာကြောင့် တဏှာဖြစ်တယ်"

" တဏှာကြောင့် အဝိဇ္ဇာဖြစ်တယ်"

အဲဒီ " အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ " တွေ မြန်မာလို ပြန်ရေးရရင်..
" အဝိဇ္ဇာ "ဆိုတာ...မသိတာ၊ "တဏှာ"က လိုချင်တယ်။
ဒီတော့..

" အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ တဏှာ၊ တဏှာ ပစ္စယာ အဝိဇ္ဇာ "
"မသိလို့... လိုချင်တယ်"၊ " လို ချင်တော့ ..မသိဘူး"

ဘာကို "မသိတာ"လဲ ဆိုတော့ ..

လိုချင်စရာ မကောင်းမှန်း..."မသိတာ"၊

လိုချင်စရာ မကောင်းမှန်း "သိရင်"... မလိုချင်ဘူး။

"အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ တဏှာ" ဆိုတဲ့.."အဝိဇ္ဇာ" ကြောင့် "တဏှာ" ဖြစ်တာ...ပါ။
ထပ် ပြောရရင်..

"လိုချင်စရာ မကောင်းမှန်း "မသိတဲ့ အတွက်ကြောင့်....

လိုချင်တာ" ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် လိုချင်တဲ့ "တဏှာ" ပေါ်ရတယ်။

အဲဒီ "တဏှာ" မပေါ်ချင်ရင် ဘာလုပ်မလဲဆိုတော့... "အဝိဇ္ဇာ" မဖြစ်နဲ့ ပေါ့။

ကောင်းတာမှန်း မကောင်းတာမှန်း "သိလို့" ကတော့ မလိုချင်တော့ဘူး၊

အဲဒီတော့ .."တဏှာ "မဖြစ်ဘူးပေါ့။

အဲဒါကြောင့် ရှေးဆရာတွေက လွယ်လွယ်နဲ့ ဘာပြောကြသလဲ ဆိုရင်..

" မကောင်းမှန်း မသိလို့ ယူတာ၊ မကောင်းမှန်းသိရင် ဘယ်ယူပါ့မလည်း"ဆိုတဲ့
ရှေးလူကြီးတွေ ရဲ့ ဒီစကားရပ် က ဒါကြောင့် ဆိုခဲ့လေသလားပါပဲ။

"တဏှာ ပစ္စယာ အဝိဇ္ဇာ"

" တဏှာ" ကြောင့် "အဝိဇ္ဇာ"ဖြစ်တာ ပြောပါ့မယ်။

လိုချင်တဲ့ "တဏှာ" ဖြစ်ပြီဆိုရင် ကောင်းတာ ၊ မကောင်းတာ..ကို
မစဉ်းစားတော့ဘူး။ လိုချင်နေတာပဲ သိတော့တယ်။

ကျန်းမာရေး ကြောင့် ဆရာဝန်က ဒါ နဲ့ မတည့်ဘူးလို့ ပြောထား
ပေမဲ့ လည်း၊ စားချင်ပြီ ဆိုရင်..

တည့်တာ မတည့်တာ မစဉ်းစားတော့ဘူး...စားတာပါပဲ။

တစ်ခုတော့ ရှိတယ်.. လိုချင်ပြီဆိုရင်တော့ ရအောင် လုပ်တတ်ကြ
တယ်နော်။ ရလည်း ရကြပါတယ်။

ပြဿနာ က ဘာလဲ ဆိုတော့ ကောင်းမှန်း မကောင်းမှန်း မသိတာ၊
အတုလား အစစ်လား ဆိုတာမသိဘူး...

လိုချင်တာ ပဲ သိတော့တယ်။

"တဏှာ" ဟာ လိုချင်လွန်း လို့ စဉ်းကို မစဉ်းစားတော့ဘူး..
ကောင်းကောင်း မကောင်းကောင်း၊ ရမှ ဖြစ်မယ် ဆိုတဲ့ "လောဘ" နဲ့ အတူ
မသိတာ က ကပ်ပါလာပြီး...

" လိုချင်လာတော့.. ဘာမှမသိတော့ဘူး" ဖြစ်လာပါတယ်။

ဒါနဲ့ ပဲ သံသရာ က လည်ရတော့တာပါပဲ။

ဒါ့ကြောင့်မို့..

"ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်" စက်ဝိုင်းမှာ ဆိုရင်.. ဒီ " အဝိဇ္ဇာ နဲ့ တဏှာ" ကို
အလည်တည့်တည့် မှာထားထားတာပါ။ အဲဒီ နှစ်ခုက အဓိကပါပဲ...။
သူတို့ နှစ်ခုက အမြဲတည့်နေတာ။ သူငယ်ချင်းတွေလိုပဲ..။

"အဝိဇ္ဇာ" က လှည့်လိုက်၊ "တဏှာ" က လိုချင်လိုက်၊

" တဏှာ" က လို ချင်တဲ့အတွက် မသိတာတွေ ရလိုက်နဲ့ ...။
သူတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း အကြောင်း နဲ့ အကျိုးတွေ ဖြစ်ပြီး အပြန်အလှန် အကျိုး
ပြုနေတော့တာပါပဲ။

နောက်ပြီးတော့...

"တဏှာ" က ဘာကို နှစ်သက်နေသတုန်း ဆိုရင်..

"ဝေဒနာ" ကို နှစ်သက်ပါတယ်။

" တဏှာ ရော၊ ဝေဒနာ" နှစ်ခုစလုံးဟာ " သဟေတုဓမ္မ" တွေပါပဲ။
" သဟေတု ဓမ္မ" ဆိုတဲ့..အဓိပ္ပါယ်ကတော့..

"အကြောင်းရှိလို့ ဖြစ်လာတဲ့ တရား"..ပါ။

အဲဒီလို အကြောင်းရှိလို့ ဖြစ်လာတဲ့တရားကို တကယ်မြင်လိုက်တာနဲ့
အမှန်လို့ ကိုယ်ထင်ထားတဲ့ ယုံမှားမှု သံသယတွေ အကုန်ပျောက်ကုန်ပါတယ်။

အရင်က ကိုယ်ထင်တာတွေ ဟာ တစ်ခုမှ အမှန်မဟုတ်တော့ပါဘူးဆိုတာ သိလာပါတယ်။ အဲဒီလို သဘောပေါက်လာပါလိမ့်မယ်။

ဒီလောကကြီးမှာ "အကြောင်းမရှိဘဲ ဖြစ်တဲ့တရား"ဆိုတာမရှိပါဘူး။

တဖက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ "တဏှာ" ဆိုတာက...

သူ့မှာ လိုချင်တာပဲ ရှိတယ်၊ ကောင်းတာ မကောင်းတာ မစဉ်းစားတော့ဘူး။ ဘာကို လိုချင်သလဲ ဆိုတော့.. "ဝေဒနာ" ကို လိုချင်တယ်။ "ဝေဒနာ" မှာရှိတဲ့ ချို့တယ်၊ ချဉ်တယ်၊ ငံတယ်၊ စပ်တယ်၊ အဲဒီလို အရသာမျိုးတွေက အစ... ဖြစ်လာတဲ့ ဝေဒနာ ကို လိုချင်နေတယ်။ ဒီနေရာမှာတော့ အရသာ ပေါ့လေ။ ဒီတော့..အရသာ ကို "ဝေဒနာ" လို့ ထားလိုက်ရအောင်..

"တဏှာ" က "ဝေဒနာ" ကို လိုချင်နေတယ်။

ဘာလို့ လိုချင်နေတာလဲ ဆိုတော့..

ကြိုက်စရာရှိလို့၊ လိုချင်တတ် တဲ့ "တဏှာ" က လိုချင်စရာတွေ ရှိလို့ ပါပဲ။

ဘာ ကို လိုချင်တာလဲ ၊ ဘာတွေကြိုက်တာ တွေ့ လို့ လည်းဆိုတော့...

"တဏှာဟာ"...**"ဝေဒနာ"** ကို ကြိုက်တယ်။

"တဏှာဟာ".. **"ဖဿ"** ကို ကြိုက်တယ်။

"တဏှာဟာ".. **"သဠာယတန"** ကို ကြိုက်တယ်။

"တဏှာဟာ".. **"နာမ်ရုပ်"** ကို ကြိုက်တယ်။

"တဏှာဟာ".. **"ဝိညာဏ်"** ကို ကြိုက်တယ်။

ပါဠိ လိုတွေ ပြောတော့ နည်းနည်းရှုပ်သွားပုံရပါတယ်။

"သဠာယတန" နဲ့ ပြောမယ် ဆိုရင်တော့...

"မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ဆိုတာတွေ ကို ကြိုက်တာ ပါပဲ။

ဒီ "မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်" ဆိုတဲ့ (၆) မျိုးကိုတော့ **"ဆအာယတနခြောက်ပါး"** လို့ ဆိုပါတယ်။

" အာယတန" ဆိုတာက အကျယ်ချဲ့ တတ်လို့ ...

"အာယတန" လို့ ခေါ်တာပါ။

ဒီ "သဠာယတန"ကို မြင်ပြီးတော့ စိတ်ထဲက ဘာကို သဘောပေါက် လိုက်ရမလဲ ဆိုတော့....

" မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် "လို့ သဘောပေါက်လိုက်ရပါမယ်။

ဒီ "တဏှာ" ဆိုတာက ကြိုက်ပြီဟေ့ ဆိုရင် ဘာမှ ပြောမနေနဲ့၊ ကြိုက်နေတော့တာပါ..

တကယ်တော့...

"တဏှာဟာ"...ကိုယ့် "မျက်စိ" ကို ကိုယ် ကြိုက်တယ်။

"တဏှာဟာ"...ကိုယ့် "နား" ကို ကိုယ် ကြိုက်တယ်။

"တဏှာဟာ"...ကိုယ့် "နှာခေါင်း" ကို ကိုယ် ကြိုက်တယ်။

"တဏှာဟာ"...ကိုယ့် "လျှာ" ကို ကိုယ် ကြိုက်တယ်။

"တဏှာဟာ"...ကိုယ့် "ကိုယ်ထိတွေ့မှု" ကို ကိုယ် ကြိုက်တယ်။

"တဏှာဟာ"...ကိုယ့် "စိတ်" ကို ကိုယ် ကြိုက်တယ်။

ဒါကတော့ စာထဲ မှာရေးထားတာပေါ့နော်။

"တဏှာ" ရှိသ၍ ကတော့ သူက လိုချင်နေမှာပဲ၊ ကြိုက်ချင်နေမှာပဲ၊ ဘာလို့ ကြိုက်သလဲဆိုရင်...

ဒါက "တဏှာ"ရဲ့ သဘာဝ ကိုး...။

ဥပမာ..ဓမ္မမိတ်ဆွေတို့ အနေနဲ့ ပြောရင်ရော...

ဓမ္မမိတ်ဆွေတို့..ကိုယ့်မျက်စိ ကိုယ် ကြိုက်လား၊ မကြိုက်ဘူးလား။

ကြိုက်တယ် ဆိုတာ ဒီလို ပြောတာပါ.. ဓမ္မမိတ်ဆွေ တို့ စဉ်းစားကြည့်ပါ ၊

ကိုယ့်မှာ မျက်စိမရှိရင် ဖြစ်မလား၊ မဖြစ်ဘူးလား ၊ဒါကတော့ ဥပါဒန် ပါလာပြီ။ ထားပါတော့..။

ဓမ္မမိတ်ဆွေတို့ မျက်စိအကန်းခံမလား၊ အသေခံမလား။

တချို့ က မျက်စိကို ကိုယ့်အသက်ထက် တန်ဖိုးထားတတ်တဲ့.. လူတောင်ရှိတယ်နော်။

"လောဘ" ဆိုတာ.. တစ်ခြား ပစ္စည်း၊ ဘာညာကြိုက်တာတွေ ခဏထားလိုက်အုံး

"တဏှာ" ဆိုတာက ဘာလာလာ ကြိုက်မှာပဲ။

အဲဒီလောက် ထိ ကိုယ့်မျက်စိကို ကြိုက်နေတာ၊ ကိုယ့် "နား"ကို ကြိုက်နေတာ၊
ကိုယ့် နှာခေါင်းကို ကြိုက်နေတာ။ ကိုယ်ပိုင်တာကျနေတာပဲ ကို ကြိုက်တာ...။
တကယ်တော့ တဏှာဟာ.... မျက်စိ၊ နား ၊ နှာခေါင်း တို့ ကို သူပိုင်တာလား၊
သူလုပ်လို့ ရတာလား ပြန်စမ်းစစ်ကြည့်ပေါ့..။

ဥပမာ...

မျက်လုံးကန်းသွားလို့ ရှိရင်...

ဒါ "တဏှာ"ကုန်လို့ ကွယ်တာ မဟုတ်ဘူး၊

ကံ ကုန်လို့ ကွယ်တာဖြစ်ပါတယ်။

ကြားဘူးမှာပေါ့.. မျက်လုံးကွယ်သွားတာကြားရင်..

ဪ ကံမကောင်းလိုက်တာ မျက်လုံးကွယ်သွားပါရောလား..ဆိုပြီး။

ဒါက ကံကြောင့် ဖြစ်တာ။

ဒါပေမယ့် "တဏှာ"သူဟာ မှတ်ပြီး ကြိုက်ကို နေတာ..။

ဒီ မျက်လုံးလေး နဲ့ လှတာလေးကို မြင်ချင်တယ်။

လှတာမြင်တော့ ကြိုက်လာပြန်တယ်။ တဏှာဖြစ်ရပြန်တယ်။

ဒါက နောက်ထပ် တဏှာနော်..။ မူယင်း ဟို တဏှာက ရှိနေပြီးသား။

ကိုယ့်မျက်စိ လေးကို ကောင်းတာ မြင်စေချင်တဲ့... လောဘ။

မကြိုက်တဲ့ဟာ မြင်တော့ ဒေါသ ဖြစ်ပြီ။

မိမိတို့ ကတော့...ကိုယ့်မျက်စိကို အမြဲတမ်း ဒီအတိုင်းသွားနေမယ်လို့
ထင်နေတတ်ကြတယ်။

မျက်စိဟာ မှန်တတ်တယ်၊

မျက်စိဟာ ကန်းတတ်တယ်၊

မျက်စိဟာ ကြိမ်းတတ်တယ်၊

မျက်စိဟာ ကွယ်တတ်တယ်... ဆိုတာ သိတော့သိတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်နေသလဲ ဆိုတော့..မေ့နေတာ။

ဘယ်သူက မေ့အောင် လုပ်တာလဲ ဆိုရင်...

" အဝိဇ္ဇာ " ဆိုတဲ့... " မောဟ " က မသိအောင်လုပ်ထားတာပါ။

အကြောင်းရင်းက မျက်လုံး ဆိုတာ..

ကွယ်တတ်တယ်၊ မှန်တတ်တယ် ဆိုတာကို "သိ"ဖို့ပဲ လိုတာပါ။
ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်.. "အဝိဇ္ဇာ" က တော့လက်မခံပါဘူး။ သူ့ ကိစ္စက
မသိအောင်လုပ်ဖို့၊ ဒါက သူ့ တာဝန်လေ။

ဥပမာ...

တစ်နေ့ ကို ထမင်း (၁၀) နပ်လောက်စားရမှ ကြိုက်တဲ့လူ နဲ့
ထမင်း တစ်နပ် ပဲ စားပြီး နေနိုင်တာ ကို ကြိုက်တဲ့ လူ နှစ်ယောက်မှာ...
ဘယ်ဟာက ကောင်းတုန်းဆိုတော့..

ထမင်းတစ်နပ်ပဲ စားပြီးနေနိုင်တာ ကြိုက်တဲ့လူ လို ဖြေကြမှာပေါ့။

လောကကြီးမှာ လူတွေ၊ လူတွေ တချို့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ....

အဲဒီလို အများကြီး စားမှ ကောင်းတယ် လို့ ထင်ကြပါတယ်။

အများကြီးစားတဲ့ဟာက ဒုက္ခ ဆိုတာ မသိကြပါဘူး။

ဘယ်သိပါ့မလည်း၊ ကြိုက်နေကြတာကိုး။

အဲဒီလို တစ်နပ်ထဲ စားနေရတာကို ကြိုက်တဲ့လူကလည်း...

ကြာတော့ ထမင်းစားရတာကိုပဲ အပို အလုပ်တစ်ခုလို့ ထင်ကြပြီး၊ တဖြည်းဖြည်းနဲ့
ကိုယ့်ပီတိလေး နဲ့သာ နေချင်တဲ့ သဘောလို ဖြစ်လာတာတွေလည်း ရှိကြပါတယ်။

ပီတိ နဲ့ သာ နေတဲ့ ဗြဟ္မာ တွေ ဆိုတာမျိုးတွေ လိုပေါ့။

အဲဒီလို အပိုအလုပ်တွေဆိုတာ သိလာတာ နဲ့ အမျှ ...

"တဏှာ"က လည်း လျော့လျော့သွားတာ ပါပဲ။

ဒါပေမဲ့...

အပို အလုပ်တွေ ကို " အဝိဇ္ဇာ " ကတော့ ပေး မသိပါဘူး။

အဲဒီလို မသိတာများလေလေ "တဏှာ" ကကြိုက်လေလေပေါ့။ ဒီလို ကြိုက်စရာ
ကောင်းအောင် လုပ်ထားတာကို က "အဝိဇ္ဇာ"ပါပဲ။

"ဒုက္ခသစ္စာ" မှန်း မသိအောင် လုပ်ထားတာ ဟာ.. အဲဒီ " အဝိဇ္ဇာ "ပါ။

တကယ်တမ်းကျတော့ ဒုက္ခရောက်နေတာကို ဒုက္ခရောက်နေမှန်းမသိအောင်
လုပ်ထားတာက "အဝိဇ္ဇာ" ပါ။ အဓိက တရားခံဟာ သူပါပဲ။